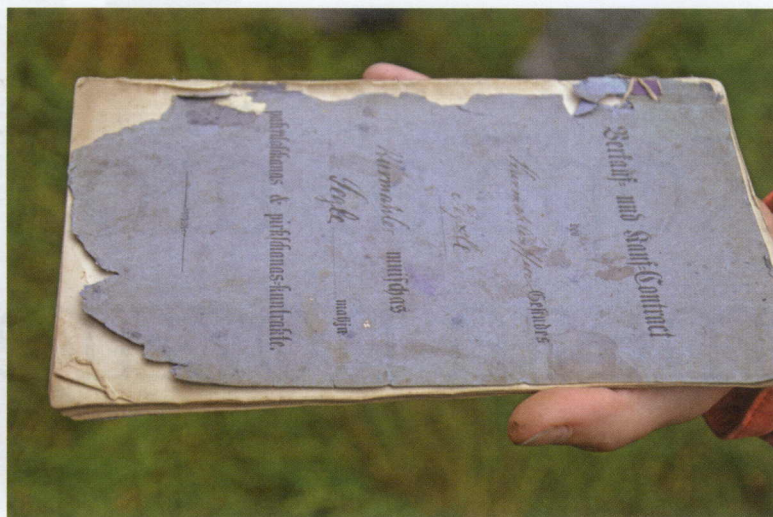




mums būs patīkami arī uzturēties, atpūsties. Bet jāņem vērā arī tas: lai izaudzētu mežu, ne vienmēr pietiek ar viena cilvēka mūžu, tāpēc ir jāmācās arī no citiem.

KURZEMES SPĪTĪGIE

Ar savdabīgu pieeju dzīvei, vēja aizpūstām vārdu galotnēm un jokiem kolorītākā persona starp citiem saimniekiem droši vien bija Rendas pagasta Grantiņu saimnieks Oskars Kugelans. No 20 hektāru īpašuma mežs gan ir tikai 13 hektāri, bet, kā saka saimnieks, apsaimniekots ir teju katrs kvadrātmetrs. Saimnieks mežsaimniecību apguvis pašizglītošanās ceļā, gan piedaloties dažādos semināros, gan taujājot pēc padoma draugiem un paziņām mežsaimniekiem. Katram lēmumam, kas pieņemts mežā, ir pamatojums. Īpašumā ir arī ūdenstilpe un upe, gar kuru ir biotops, līdz ar to darboties nākas ar bebru daudzveidības regulēšanu. Mežā saskāries gan ar mizgraužu darbībām, gan vējlauzēm. Viss atjaunots un kopts. Avenājus, apiņus, nātres un baltalkšņus uzskata par meža insektiem. Šis ir viens no tiem piemēriem, kad saimnieki paliek paši savā zemē, saglabā kultūrvēsturisko vērtību un dzīvību lauku reģionos. Citējot Oskaru: «Mežs ir tieši tāds pats, kā jebkurš dārzs, – ja tu nezāles neravēsi, tad tu neko neizaudzēsi.»

Konkursa izbraukumu noslēdzām, apskatot īpašumu *Segļu*, kas atrodas Kurmāles pagastā. Ar to komisiju iepazīstināja īpašuma saimnieks nu jau sestajā paaudzē – Valdis Kalns. Konkursa vēsturē šis ir pirmais īpašnieks,



kurš tik dziļi piegājis sava īpašuma vēsturei. Izrādās, Valda vecvecvec-tēvs 1863. gadā noslēdzis pirkuma līgumu ar Kurmāles muižnieci Brēderihi, turklāt iegādes dokumenti un maksājumu uzskaitē ir saglabājusies. Lai gan ar meža darbiem Valdis ir saskāries jau kopš bērnības, tāds īstenais piegājiens mežsaimniecībai nācis dažus gadus pēc tēva nāves, kad 2005. gadā viņa dzimtas mežiem pāri vēlusies vētra. Pateicoties tam, ka pēdējās trīs paaudzēs *Segļu* saimnieki bijuši iesaistīti mežsaimniecībā, bijusi iespēja saņemt daudz padomu, kā ar postu tikt galā. Nu vētras nopostītajā vietā mežu rotā skaista, kopta priežu jaunaudze. Kopš tā laika arī sākās sadarbība ar vietējo Kurzemes meža īpašnieku biedrību un nu jau var teikt, ka mežsaimniecībai 29 hektāros meža notiek nopietna apsaimniekošana.

Jāpiemin arī īpašuma vērtības – teritoriju šķērso Kuldīgas–Alsungas mazbānīša līnija, kas faktiski ir

vienīgais risinājums, kā apsaimniekot 17 no 29 hektāriem *Segļu* zemes, līdz ar to ir svarīgi īpašumu uzturēt tādā līmenī, lai teju jebkurā gadalaikā pa to varētu pārvietoties ar transportu. Teritorijā atrodas arī *Segļu* kapsēta, kas radusies no 17. gadsimtā uz nāvi sodīto zemnieku un raganu apbedījumu vietas. Īpašumā ir lieliskas mozaīkveida ainavas, ieskaitot skatu no Kurmāles pauguraines uz Usmas–Ventas ieplaku. Bez īpašiem aizsardzības režīmiem īpašumā var novērot daudz putnu sugu, tostarp tādas *retas* sugas kā dzērves, griezes u. c.

Īpašniekam ir savs viedoklis arī par Latvijā esošo dabas aizsardzību, kas drīzāk ir dabas vērtības iznīcinoša, nevis veicinoša. Bet tas jau ir atsevišķs stāsts, kā pasargāt savu mežu no citām acīm, kas grib rušināties svešā dārziņā. Valdis ir aktīvs sociālo tīklu lietotājs un savus meža darbus un to nozīmi aktīvi dara pieejamus arī plašākai sabiedrībai. ○